

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 31D/16/2022
Identifikačné číslo spisu: 9622200127
Dátum vydania rozhodnutia: 19. septembra 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:9622200127.5

ROZHODNUTIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej, sudcov Mgr. Michala Novotného, prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. a prísediacich sudkýň JUDr. Zuzany Čížovej, doc. JUDr. Martiny Jánošíkovej, PhD., v disciplinárnej veci proti disciplinárne obvinenej: E.. U. L., sudkyňi Okresného súdu J. (predtým sudkyňa Okresného súdu L. A.), dátum narodenia: X. O. XXXX, bydlisko: Y. XXXX/X, XXX XX L., pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení,

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 34 ods. 2 písm. b) zákona č. 432/2021 Z. z. disciplinárny súdny poriadok E.. U. L., sudkyňu Okresného súdu J., dátum narodenia: X. O. XXXX, bydlisko: Y. XXXX/X, XXX XX L.,

o s l o b o d z u j e

spod disciplinárneho návrhu ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky č. 11308/2022/151 zo 17. júna 2022, ktorým sa jej kladie za vinu, že ako sudkyňa Okresného súdu L. A. po uskutočnenom pojednávaní v právnej veci vedenej pod sp. zn. 16C/17/2020 z nedbanlivosti

porušila povinnosť sudcu zdržať sa pri výkone funkcie sudcu všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu, ktorá jej vyplýva z ustanovenia § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sudcoch a prísediacich“), a zároveň z nedbanlivosti porušila povinnosť sudcu v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie dodržiavať zásady sudcovskej etiky, ktorá jej vyplýva z ustanovenia § 30 ods.2 písm. g) zákona o sudcoch a prísediacich a to tým, že sa dňa 25. júna 2021 v čase od 13:00 hod. v pojednávacej miestnosti č. 105 v telefonickom rozhovore s osobou, ktorú oslovovala G. alebo G., vyjadrila na adresu osoby E.. F. Š., zástupkyne Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, že je „vychrtlina“ a prezentovala tiež postoj, že ona ani účastníci konania nemajú mať čo „na papuli“ rúška, a to aj v čase, ktorý bol podľa harmonogramu pojednávania vyhradený na uskutočnenie pojednávania v právnej veci vedenej pod sp. zn. 16C/56/2019, pričom jej hlasný ústny prejav bolo cez zatvorené vstupné dvere do pojednávacej miestnosti č. 105 možné počuť aj na chodbu situovanú pred pojednávacou miestnosťou č. 105, čím sa dopustila nevhodného správania či vystupovania, pretože skutok, ktorého sa disciplinárne obvinená dopustila, nie je disciplinárnym previnením.

Odôvodnenie

I. Disciplinárny návrh, stanovisko disciplinárne obvinenej, ústne pojednávanie

1. Ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľka“) podala návrh na začatie disciplinárneho konania dňa 23. júna 2022 voči disciplinárne obvinenej. V podanom návrhu jej kládla za vinu, že

ako sudkyňa Okresného súdu L. A. po uskutočnenom pojednávaní v právnej veci vedenej pod sp. zn. 16C/17/2020 z nedbanlivosti porušila povinnosť sudcu zdržať sa pri výkone funkcie sudcu všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu, ktorá jej vyplýva z ustanovenia § 30 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich, a zároveň z nedbanlivosti porušila povinnosť sudcu v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie dodržiavať zásady sudcovskej etiky, ktorá jej vyplýva z ustanovenia

§ 30 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch a prísediacich, a to tým, že sa dňa 25. júna 2021 v čase od 13:00 hod. v pojednávacej miestnosti č. 105 v telefonickej rozhovore s osobou, ktorú oslovovala G. alebo G., vyjadrila na adresu osoby E.. F. Š., zástupkyne Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), že je „vychrtlina“ a prezentovala tiež postoj, že ona ani účastníci konania nemajú mať čo „na papuli“ rúška, a to aj v čase, ktorý bol podľa harmonogramu pojednávania vyhradený na uskutočnenie pojednávania v právnej veci vedenej pod sp. zn. 16C/56/2019, pričom jej hlasný ústny prejav bolo cez zatvorené vstupné dvere do pojednávacej miestnosti č. 105 možné počuť aj na chodbu situovanú pred pojednávacou miestnosťou č. 105, čím sa dopustila nevhodného správania či vystupovania.

2. Podľa názoru navrhovateľky disciplinárne obvinená uvedeným konaním porušila § 30 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich, podľa ktorého v občianskom živote, pri výkone funkcie sudcu, aj po jeho skončení sa sudca musí zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Zároveň mala porušiť povinnosť uvedenú v ustanovení § 30 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch a prísediacich, podľa ktorého v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie je sudca povinný najmä dodržiavať zásady sudcovskej etiky, v spojení s článkom III ods. 1 Zásad sudcovskej etiky schválených Súdnou radou Slovenskej republiky, podľa ktorého sudca rešpektuje a presadzuje nezávislosť, bezúhonnosť, morálnu integritu a nestrannosť súdництва a vyhýba sa nevhodnému správaniu či vystupovaniu vrátane takého, ktoré objektívne vzbudzuje dojem nevhodnosti. Disciplinárne obvinená sa mala porušením predmetných povinností dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch a prísediacich. Za toto disciplinárne previnenie navrhovateľka navrhla uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch a prísediacich, a to napomenutie.

3. Navrhovateľka navrhla vypočuť v konaní ako svedkyne E.. F. Š., zamestnankyňu ministerstva a E.. Ľ. X., sudkyňu Okresného súdu L. A.. E.. Ľ. X. bola určitý čas pred pojednávacou miestnosťou s E.. F. Š..

4. Disciplinárne obvinená vo svojom vyjadrení navrhla, aby ju disciplinárny senát oslobodil spod disciplinárneho návrhu z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa skutok stal. Navrhla vykonať dôkaz rekonštrukciou skutku na mieste. Zároveň spochybnila E.. Ľ. X. ako svedkyňu z dôvodu jej zjavnej zaujatosti voči nej.

5. Vo veci bolo nariadené ústne pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo v dňoch 25. novembra 2022, 30. mája 2023 a 19. septembra 2023. Ústne pojednávanie sa uskutočnilo za prítomnosti povereného zástupcu navrhovateľky, disciplinárne obvinenej a obhajcu. Na ústnom pojednávaní sa nezúčastnili predseda okresného súdu (najprv predseda Okresného súdu L. A., následne predseda Okresného súdu J.) a predseda Súdnej rady Slovenskej republiky, ktorí boli o ústnom pojednávaní upovedomení podľa § 28 ods. 1 v spojení s § 23 ods. 2 zákona č. 432/2021 Z. z. disciplinárny súdny poriadok (ďalej len

„DSP“). Svoju neúčast' neospravedlnili. Disciplinárny senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „disciplinárny senát“) prejednal vec v ich neprítomnosti.

6. Disciplinárne obvinená vzniesla na ústnom pojednávaní námietku, že navrhovateľku nemôže na ústnom pojednávaní zastupovať poverený zamestnanec ministerstva. Podľa názoru disciplinárne obvinenej sa mala ústneho pojednávania zúčastniť buď navrhovateľka alebo štátny tajomník.

II. Vykonané dokazovanie a zistený skutkový stav

7. Na ústnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom disciplinárne obvinenej; výsluchom svedkýň: E.. F. Š., zamestnankyne ministerstva, E.. L. X., v danom čase podpredsedníčky Okresného súdu L. A., L.. F. J., v danom čase asistentky na Okresnom súde L. A.; a listinnými dôkazmi: listiny z disciplinárneho spisu č. l. 7-29, 42, 56-60, 66-101, 351-353, 379, listiny z osobného spisu č. l. 17, 83a-83b. Disciplinárne obvinená navrhla vykonať ako dôkaz rekonštrukciu skutku. Disciplinárny senát odmietol vykonať predmetný dôkaz s odôvodnením, že sa týka okolností, ktoré bolo možné zistiť inými dôkazmi (§ 272 ods. 3 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v účinnom znení).

8. Z vykonaného dokazovania ku skutku vyplynulo, že 25. júna 2021 sa E.. F. Š. dostavila na Okresný súd L. A. pred 12:30 hod s cieľom zúčastniť sa na pojednávaní disciplinárne obvinenej. Po 12:30 hod bola vyvolaná vec, na ktorej sa zúčastnila. V pojednávacej miestnosti vystupovala ako verejnosť. Po pojednávaní, ktoré trvalo približne 20 minút, pri odchode z pojednávacej miestnosti, sa disciplinárne obvinená E.. F. Š. opýtala, či je z ministerstva. E.. F. Š. odpovedala, že je z ministerstva.

X. E.. F. Š. vyšla nakrátko z budovy, nakoľko mala v úmysle zúčastniť sa ďalšieho pojednávania disciplinárne obvinenej. Toto pojednávanie sa malo konať o 13.15 hod. Pred pojednávaciu miestnosť sa vrátila približne o 13:05 hod. Sadla si na lavičku pred pojednávacou miestnosťou. Ako čakala na pojednávanie, počula hlasitý prejav disciplinárne obvinenej z pojednávacej miestnosti. Disciplinárne obvinená sa telefonicky rozprávala s osobou, ktorú oslovovala G.. V rámci rozhovoru, ktorý E.. F. Š. celý nezachytila, počula, ako disciplinárne obvinená uviedla, že „prišla vychrtlina z ministerstva“. Tiež počula, ako disciplinárne obvinená uviedla, že v rámci zásady ústnosti nemajú tam byť osoby, „ktoré majú na papuli rúško“. Počula aj ako disciplinárne obvinená uvádza o rozdelení jej agendy v počte 500 spisov.

10. Počas čakania na pojednávanie prišla pred pojednávaciu miestnosť podpredsedníčka súdu E.. L. X. na základe telefonického rozhovoru s E.. L. z ministerstva s cieľom skontrolovať disciplinárne obvinenú na pojednávaní. Pred pojednávacou miestnosťou sa zhovárala s E.. F. Š.. Potvrdila, že hlasitý prejav disciplinárne obvinenej bolo počuť mimo pojednávaciu miestnosť. E.. L. X. však nevnímala presný obsah rozhovoru. Pamätá si, že disciplinárne obvinená hovorila o prerozdelení spisov.

11. Následne E.. F. Š. zaklopala na pojednávaciu miestnosť a vstúpila do pojednávacej miestnosti s otázkou, či má čakať na ďalšie pojednávanie, alebo či toto pojednávanie bude odročené. Uvidela disciplinárne obvinenú s mobilným telefónom na uchu a zapisovateľku. Disciplinárne obvinená jej oznámila, že nečakala jej záujem o ďalšie pojednávanie. Toto pojednávanie bolo odročené, o čom boli účastníci konania upovedomení. Následne E.. F. Š. zavrela dvere a odišla zo súdu. V tom čase bolo približne 13:23 hod.

12. V rovnaký deň E.. F. Š. spísala na ministerstve záznam. V danom zázname uviedla skutočnosti z návštevy Okresného súdu L. A..

13. K osobe disciplinárne obvinenej bolo zistené, že za sudkyňu bola vymenovaná 31. marca 2006. Za obdobie 1. januára 2012 až 31. decembra 2015 bola hodnotená 100 bodmi, čo zodpovedá výroku výborná. Za obdobie 1. januára 2016 až 31. decembra 2020 bola hodnotená 86 bodmi, čo zodpovedá výroku výborná. Do súčasnosti nebola disciplinárne trestaná.

III. Skutkové a právne posúdenie

14. Disciplinárny senát konštatuje, že návrh bol podaný oprávnenou osobou (§ 15 písm. a) DSP), a má predpísané náležitosti (§ 19 ods. 1, 2 DSP). Lehota na podanie disciplinárneho návrhu bola zachovaná (§ 14 DSP).

15. Disciplinárny senát vyhodnocoval ako prvú procesnú námietku disciplinárne obvinenej, podľa ktorej na ústnom pojednávaní nemôže navrhovateľku zastupovať nikto iný, ako štátny tajomník. K predmetnej námietke disciplinárny senát uvádza, že osoba zastupujúca navrhovateľku bola poverená navrhovateľkou a je zamestnancom ministerstva.

16. Minister ako člen vlády (čl. 109 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v účinnom znení) riadi a zodpovedá za ministerstvo (§ 4 ods. 1 zákona č. 575/2001 Zb. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v účinnom znení (ďalej len „kompetenčný zákon“). Zo svojej funkcie je monokratickým orgánom, pričom už aj staršia odborná literatúra stotožňuje samotného ministra a plnenie jeho úloh s ministerstvom (Jiří Hoetzel uvádza: Ministerstvo a ministr je jedno a totéž, výjimečne určité úkony prísluší ministrovi osobne... (Hoetzel, J. Československé správní právo. Část všeobecná. Reprint pôvodného vydania z roku 1934. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 109)).

17. Je pravdou, že niektoré kompetencie spája právna úprava priamo s ministrom. To však neznamená, že by ich vykonával izolovane od ministerstva. Aj v disciplinárnom konaní je doručované na adresu ministerstva a komunikované s navrhovateľom prostredníctvom ministerstva. Rovnako aj zo strany ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky v postavení navrhovateľky je predpoklad, že jednotlivé úkony vrátane prípravy a podávania disciplinárneho návrhu nerealizuje výlučne sama, ale časť z nich prostredníctvom zamestnancov ministerstva.

18. Ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky ako navrhovateľka v disciplinárnom konaní celé konanie zastrešuje a zodpovedá za všetky povinnosti, ktoré jej prislúchajú z titulu procesného postavenia v konaní. Z tohto dôvodu ona jediná môže podať návrh (v zákonom stanovených prípadoch štátny tajomník) a má rozhodovacie oprávnenia za navrhovateľa spojené napr. s uzavretím dohody o uznaní viny a prijatí trestu (§ 232 Trestného zákona v spojení s § 4 DSP), alebo späťvzatím disciplinárneho návrhu (§ 20 DSP).

19. Pri posudzovaní predmetnej námietky je potrebné brať na zreteľ, že ministerstvo je podľa § 13 ods. 1 kompetenčného zákona ústredným orgánom štátnej správy pre súdy a väzenstvo. Z pozície ústredného orgánu štátnej správy musí teda zabezpečovať tak výkon, ale aj kontrolu jednotlivých činností. Kompetencie ministra s kompetenciami ministerstva tak nie je možné posudzovať oddelene a separovane. Z tohto dôvodu s prihliadnutím na účel disciplinárnych konaní je právne možné, aby navrhovateľka v postavení ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky sa na ústnom pojednávaní nechala zastúpiť zamestnancom tohto ministerstva, ktorého v zmysle § 4 ods. 1 kompetenčného zákona riadi a je jej podriadený.

20. Nad rámec uvedeného je treba dodať, že nejde o ojedinelú situáciu v našom právnom poriadku, kedy je kompetencia zverená priamo ministrovi. Príkladom je konanie o rozklade podľa § 61 zákona č. 71/1967 Zb. správny poriadok v účinnom znení, v rámci ktorého rozhoduje minister ako vedúci ústredného orgánu štátnej správy. To však neznamená, že jednotlivé úkony sú vykonávané výlučne ministrom a všetky akty ministrom pripravované. Už z povahy funkcie ministra nemožno predpokladať, že jednotlivé úkony bude pripravovať a vykonávať výlučne sám.

21. So zreteľom na uvedené skutočnosti predmetnú námietku disciplinárne obvinenej považoval disciplinárny senát za nedôvodnú a konal na ústnom pojednávaní so zástupcom navrhovateľky. Súčasná právna úprava § 29 DSP nebráni, aby za navrhovateľku na základe poverenia konal poverený zástupca ministerstva.

22. Pri vyhodnocovaní skutku disciplinárny senát konštatoval, že jednotlivé svedecké výpovede si vzájomne neprotirečili. Skutočnosti, ktoré svedkyne vypovedali, nebol dôvod spochybníť. Napriek

skutočnosti, že disciplinárne obvinená vzniesla pochybnosti o objektivite E.. F. Š. C. E.. Ľ. X., tieto výpovede neboli v rozpore s výpoveďou L.. F. J., ku ktorej mala disciplinárne obvinená kladný vzťah. Pri hodnotení objektivity týchto výpovedí disciplinárny senát tiež prihliadol na skutočnosť, že tak E.. F. Š. ako aj E.. Ľ. X. vypovedali pod prísahou. Museli si byť vedomé následkov krivej výpovede. Disciplinárny senát nevzhladol žiadnu motiváciu, prečo by mali klamať, alebo si vymýšľať.

23. Námietku disciplinárne obvinenej spochybňujúcu úradný záznam E.. F. Š. z 25. júna 2021 vyhodnotil disciplinárny senát ako nedôvodnú. Za rovnako nedôvodné vyhodnotil námietku nezákonného odpočúvania cudzieho telefonátu E.. F. Š..

24. Paragraf 4 DSP ustanovuje, že na dokazovanie sa primerane používajú ustanovenia Trestného poriadku o dokazovaní. Podľa § 119 ods. 3 prvej vety Trestného poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Medzi takéto dôkazy zaraďuje Trestný poriadok aj listinné dôkazy upravené v § 153. Podľa ods. 1 tohto ustanovenia listinnými dôkazmi sú listiny, ktoré svojím obsahom dokazujú alebo vyvracajú skutočnosť vzťahujúcu sa na objasňovaný skutok, na obvineného alebo inej osoby, ktoré majú k veci vzťah. Pre použitie dôkazu v konaní je zároveň podstatné, aby bol získaný zákonným spôsobom (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku).

25. Je nesporné, že úradný záznam spísaný E.. F.X. Š. je listinou, ktorá svojím obsahom dokazuje skutočnosti vzťahujúce sa na vytýkaný skutok. Zároveň takáto listina bola získaná zákonným spôsobom.

26. Neexistuje žiadne zákonné ustanovenie, ktoré by bránilo osobe spísať si záznam o tom, čo zažila. Takýmto záznamom je aj úradný záznam E.. F. Š. z 25. júna 2021. E.. F. Š. si vypracovala záznam o určitej udalosti, ktorý bol predložený do konania. Nebolo pritom zistené, že by bol tento dôkaz získaný nezákonným donútením alebo hrozbou (§119 ods. 5 Trestného poriadku).

27. Pre posúdenie tohto dôkazu nebolo podstatné, či ho E.. F.Š. vypracovala v rámci výkonu svojho zamestnania na ministerstve alebo ako súkromná osoba. Opísala udalosti, ktoré sa stali, spôsobom, ako si ich pamätá a predmetný opis bol predložený do konania. Takto predložená listina teda naplnila požiadavky listinného dôkazu uvedeného v § 153 ods. 1 Trestného poriadku. Predmetné ustanovenie totiž nerozlišuje, či listina bola vypracovaná v rámci súkromných aktivít alebo pracovnej činnosti. V oboch prípadoch vypracovanie takéhoto listinného dôkazu pripúšťa.

28. K námietke nezákonného odposluchu telefonického rozhovoru disciplinárne obvinenej disciplinárny senát uvádza, že v danom prípade sa nejedná o nezákonný odposluch. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že E.. F. Š.Á. a následne aj E.. Ľ.N. X. sa nachádzali na súde vo verejných priestoroch, v ktorých bolo zreteľne počuť telefonát disciplinárne obvinenej. Pokiaľ sa teda osoby nachádzajú na verejnom priestranstve, kde je zreteľne počuť telefonát inej osoby, nemožno z ich strany hovoriť o nezákonných odposluchoch. Nebolo preukázaná, že by niektorá z osôb stojacich pred pojednávacou miestnosťou aktívne vyvíjala činnosť k tomu, aby odpočúvala rozhovor disciplinárne obvinenej. Navyše, tak E.. F. Š. ako aj E.. Ľ. X. nemohli v čase, v ktorom čakali na pojednávanie, vedieť, že disciplinárne obvinená sa v pojednávacej miestnosti chystá nejaký telefonát zrealizovať. Preto je absolútne vylúčené, že by E.. F. Š. a E.. Ľ. X. počúvaním hlasného telefonátu na verejnom priestranstve, ktorý ich podľa výpovedí pri vzájomnom rozhovore skôr rušil, zasiahli do práva disciplinárne obvinenej na súkromie garantovaného čl. 16 ods. 1 Ústavy. Opísanie skutočností spojených s telefonátom tak nemožno vyhodnotiť v danom kontexte za nezákonné a zasahujúce do predmetného práva.

29. Za predpokladu, že by sme prijali záver prezentovaný disciplinárne obvinenou, mohlo by dochádzať k úplne absurdným situáciám. Napríklad pokiaľ by mala osoba úmysel inú osobu uraziť, stačilo by v jej tesnej blízkosti niekomu zavolať a v telefonáte hlasito urážať s tvrdením, že išlo o súkromný rozhovor neurčený pre okolie. Takýto výklad zákona by bol absolútne v rozpore s účelom právnej úpravy.

30. Po posúdení skutočností týkajúcich sa vyhodnocovania vykonaného dokazovania disciplinárny senát ustálil dej tak, ako ho uviedol v bodoch 8-12 tohto rozhodnutia. S ohľadom na tento dej bolo preukázané, že skutok, tak ako ho uviedla navrhovateľka, sa stal. Z vykonaného dokazovania nebolo sporné, že 25. júna 2021 sa uskutočnil v pojednávacej miestnosti telefonický rozhovor okolo 13:00 hod. medzi disciplinárne obvinenou a treťou osobu, v ktorom disciplinárne obvinená okrem iného označila E.. F.Í. Š. pojmom „vychrtlina“ a uviedla, že na pojednávaniach nemajú byť osoby, „ktoré majú na papuli rúško“.

31. Pri posúdení, či je daný skutok disciplinárnym previnením, disciplinárny senát skúmal naplnenie znakov disciplinárneho previnenia, ktoré navrhovateľka dávala disciplinárne obvinenej za vinu. Podľa § 116 písm. a) zákona o sudcoch a prísediacich disciplinárnym previnením je zavinené nespĺnenie alebo porušenie povinnosti sudcu.

32. Z predmetného ustanovenia je zrejmé, že podmienkou pre naplnenie disciplinárneho previnenia je zavinenie. Podľa § 115a zákona o sudcoch a prísediacich na zodpovednosť za disciplinárne previnenie stačí zavinenie z nedbanlivosti. Po posúdení disciplinárny senát dospel k záveru, že zo strany disciplinárne obvinenej neprišlo k zavinenému konaniu.

33. Podľa § 16 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v účinnom znení, na ktorého aplikáciu odkazuje § 150 ods. 2 zákona o sudcoch a prísediacich je delikt spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel' a) vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, alebo b) nevedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol. S ohľadom na uvedené ustanovenie disciplinárny senát vyhodnocoval, či disciplinárne obvinená vedela, že môže svojím konaním spôsobiť porušenie svojich povinností, alebo či vedieť mala a mohla.

34. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že disciplinárne obvinená vykonala telefonát po skončení pojednávania, pričom nasledujúce pojednávanie bolo odročené. Disciplinárne obvinená o tejto skutočnosti informovala účastníkov predmetného konania. Mala za to, že na ďalšie pojednávanie už nikto nečaká. Preukazuje to aj skutočnosť, že prítomná asistentka nevyvolala pred dvermi pojednávacej miestnosti vec, o ktorej sa má konať (§ 40 ods. 1 prvá veta vyhlášky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v účinnom znení).

35. Disciplinárne obvinená telefonovala v uzavretej pojednávacej miestnosti, v ktorej okrem asistentky L.M.. F. J. nikto nebol prítomný. Vykonávala súkromný rozhovor. Tento rozhovor bol určený osobe v telefóne, pričom disciplinárne obvinená nemohla vedieť a predpokladať, že jej hlas bude počuť pred pojednávacou miestnosťou. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že v priamom rozhovore s E.. F. Š. disciplinárne obvinená E.. F. Š. neurážala. Disciplinárne obvinenej sa vytýka len súkromný rozhovor, o ktorom nemohla vedieť, že ho bude počuť mimo pojednávacej miestnosti.

36. Disciplinárne obvinená tak nenaplnila predpokladaný znak disciplinárneho previnenia, ktorým je zavinené minimálne nedbanlivostné konanie. Je zrejmé, že disciplinárne obvinená nechcela, aby niekto súkromný telefonický rozhovor počul mimo pojednávaciu miestnosť, a ani nemohla vedieť, že niekto predmetný telefonický rozhovor počul.

37. Disciplinárny senát pripúšťa, že môže byť na diskusiu vhodnosť pojmov použitých v telefonickom rozhovore disciplinárne obvinenou na adresu E.. F. Š. v postavení verejnosti a všeobecne na adresu účastníkov konania pri realizácii povinnosti nosiť rúška. Podľa názoru disciplinárneho senátu možno výroky, ktorými sa dehonestuje verejnosť alebo povinnosť uložená právnym poriadkom, označiť za nevhodné správanie. Pre porušenie Zásad sudcovskej etiky sa však podľa čl. III ods. 1 vyžaduje objektívne vzbudenie dojmu nevhodnosti. O objektívne vzbudenie dojmu nevhodnosti zavineným

konaním však nemôže ísť vtedy, ak išlo o súkromný rozhovor, o ktorom disciplinárne obvinená nemohla predpokladať, že ho bude počuť aj niekto iný.

38. Predmetné výroky rovnako môžu narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu (porovnaj § 30 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich). Nemôžu byť však vyhodnotené ako zavinené, pokiaľ disciplinárne obvinená nemohla predpokladať, že ich bude počuť niekto mimo adresáta telefonického rozhovoru.

39. So zreteľom na uvedené vyplýva, že v danom prípade možno hovoriť o porušení povinností disciplinárne obvinenej podľa vyššie uvedeného § 30 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich a rovnako o porušení povinností disciplinárne obvinenej podľa § 30 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch a prísediacich dodržiavať zásady sudcovskej etiky. Porušenie týchto povinností však nie je disciplinárnym previnením podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch a prísediacich, tak ako to tvrdí navrhovateľka, pretože disciplinárne obvinená predmetné povinnosti neporušila zavineným konaním.

40. Disciplinárny senát skúmal aj, či konanie disciplinárne obvinenej nenesie znaky skutkových podstát iných disciplinárných previnení upravených v § 116 zákona o sudcoch a prísediacich. Dospel k záveru, že ani znaky skutkových podstát iných disciplinárných previnení neboli naplnené.

IV. Záver

41. Podľa § 34 ods. 2 písm. b) DSP disciplinárny senát disciplinárne obvineného oslobodí, ak skutok, ktorého sa disciplinárne obvinený dopustil, nie je disciplinárnym previnením. Keďže skutky vytýkané disciplinárne obvinenej nemajú znaky disciplinárneho previnenia, konkrétne zavineného konania, disciplinárny senát rozhodol v súlade s citovaným ustanovením spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia.

42. Toto rozhodnutie prijal disciplinárny senát pomerom hlasov 3:2.

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.